

AMBASSADOR COLLEGE

Bibel-

BREVKURS

«TA HVILEDAGEN I AKT...»

LEKSJON 24

HVA VÅRE KURS- DELTAKERE SIER

Kurset er oppbygget godt og har givet mig stof til ettertanke. Før jeg startede kursuset, virkede Bibelen kryptisk for mig. Men nu tror jeg på at have fundet nøglen til forståelse af Guds levende ord.

— K.H., Hundested, Danmark

Igen mange takk for all den fine litteraturen dere har sendt. Og ikke minst takk for Bibel-brevkurset. Jeg har nettopp gjort meg ferdig med leksjon 18. Jeg ventet at leksjonene ville bli mindre interessante etter hvert som jeg kom videre, men der tok jeg absolutt feil. Jeg kan nesten ikke vente på neste leksjon, siden jeg sitter som klistret til sidene i kurset.

— R.H., Virginia, USA

Leksjon 17-20 og prøve nr 5 i deres Bibel-brevkurs var en inspirasjonskilde for meg — så informativt, opplysende og både mentalt og åndelig stimulerende på så mange måter!

— H.B., California, USA

Jeg har nettopp gjort meg ferdig med leksjon 21 i Bibel-brevkurset og vil gjerne takke så meget. Hver av dem er kort sagt helt fantastisk, synes jeg. Jeg fortsetter å lære nye sannheter for hver leksjon. Det er så oppmuntrende å vite at alle våre kjære vil få en anledning til frelse, selv om noen lenge har vært døde. Jeg er glad for at leksjonene fortsetter å komme.

— D.T., Kentucky, USA

Takk for leksjon 21 og 22 i Ambassador College Bibel-brevkurs. Jeg hadde virkelig stor glede av å studere Bibelen med dem. Leksjonene gir meg mye å arbeide med, men jeg har glede av hvert minutt av mitt studium. Ved hjelp av disse leksjonene forstår jeg mer om Bibelen enn noensinne før.

— H.D., Texas, USA

Hvordan din kursdeltakelse er betalt

Kurset utgis gratis av Guds Verdensvide Kirke. Dette er gjort mulig gjennom frivillige tiendter og gaver fra kirkes medlemmer og andre som har valgt å støtte kirkes arbeid. De som frivillig ønsker å hjelpe og støtte dette verdensvide Guds arbeid, er hjertelig velkomne som medarbeidere i denne kraftinnsats for å forkynde evangeliet til alle folkeslag.

AMBASSADOR COLLEGE

Bibel- BREVKURS

Leksjon 24

Et internasjonalt kurs til forståelse av Bibelen, utgitt av Guds Verdensvide Kirke i samarbeid med Ambassador College, Big Sandy, Texas, USA. Opphavsett © 1991 Guds Verdensvide Kirke for hele publikasjonens innhold. Alle rettigheter forbeholdes.

Grunnlegger: Herbert W. Armstrong (1892–1986)

Redaktør og ledende pastor: Joseph W. Tkach

Redaksjon: Dexter H. Faulkner, Hermann L. Höh, Ronald D. Kelly, Sheila Graham, Richard A. Sedlaciak, Maryann Pirog, Michael Morrison

Grafisk stab: Bill Wilson, Mike Hale, Monte Wolverton

Norsk utgave: Roy Østensen, Shirley Buik, Geoffrey Sole

POSTADRESSER FOR BREVKURSET VERDEN OVER

England: P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., WD6 1LU

Norge: Postboks 2513 Solli, N-0202 Oslo 2

Danmark: Postboks 211, DK-8100 Århus C

Sverige: Postbox 5380, S-10246 Stockholm

Finland: Box 603, SF-00101 Helsingfors

Tyskland: Postfach 1129, W-5300 Bonn 1

Frankrike: B.P. 64, F-75662 Paris CEDEX 14

Spania: Apartado Postal 1230, Madrid 9

Italia: Casella Postale 270, I-24100 Bergamo

Nederland: Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein

Canada: P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2

Australia: G.P.O. Box 202, Burleigh Heads, Queensland 4220

Ny-Zealand: P.O. Box 2709, Auckland 1

Latinamerika: Apartado Postal 5-595, 06502 México, D.F. Mexico

Vestindiske øyer: P.O. Box 5578, Ft. Lauderdale, Florida 33310-5578

Afrika: P.O. Box 47135, Nairobi, Kenya

USA: P.O. Box 111, Pasadena, California 91123

Pass på straks å gi oss beskjed om adresseforandringer. Husk å vedlegge en adresselapp fra *Den Enkle Sannhet* med din gamle adresse, sammen med din nye adresse.

Om forside- bildet . . .

Disse delvis restaurerte ruinene er alt som er igjen av en synagoge i Kapernaum i Israel som man tror ble bygd på stedet til en synagoge hvor Jesus Kristus underviste på sabbaten (Luk 4:31). Hvorfor befaler Gud oss: «Kom hvilendedagen i huls (2 Mos 20:8)? Hvorfor hvilte Skapere selv på denne dagen? Og hvorfor holdt Jesus og den kirken Han grunnla, sabbaten? Denne leksjonen åpenbarer hvorfor og hvordan vi skal holde Guds sabbatsdag hellig — og hvordan den er en veldig velsignelse for dem som gjør det!

Ambassador College

Sannheten om GUDS HELLIGE SABBAT

Hva er Guds hensikt med Hans ukentlige sabbat? Hvorfor forstår så få at det følger særlige velsignelser med å holde sabbaten? La oss lære hvordan og hvorfor nytestamentlige kristne skal holde Guds sabbat hellig.

SPILLER DET egentlig noen rolle hvilken dag i uken vi tilber Gud? Er det likegyldig hvilken dag i uken vi holder for å ære Skaperen?

Gud gir oss følgende pålegg:

«Kom hviledagen [sabbaten] i hu, så du holder den hellig! Seks dager skal du arbeide og gjøre all din gjerning. Men den sjuende dagen er sabbat for Herren din Gud. Da skal du ikke gjøre noe arbeid» (2 Mos 20:8-10).

Men hvorfor skulle *vi* holde Guds hellige sabbatsdag? Hvilket *formål*¹ tjener sabbaten i det 20. århundres romalder²? Og *hvordan* helligholder man den?

DAGENS BRUDD PÅ SABBATEN — I en verden avskåret fra Gud er folk flest ikke klar over at de bryter Guds sabbatsdag ved å bruke den til egne interesser. Guds folk forstår sannheten om Hans sabbat og bruker de seks første dagene i uken til arbeid, forretninger og fornøyelser.

Fotos: Ambassador College

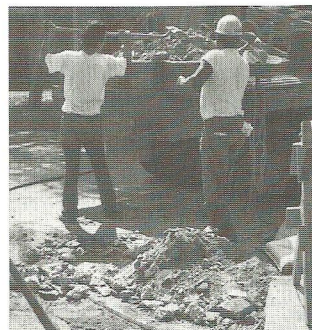

Skapt av Jesus Kristus

Jesus Kristus er det medlem av Guds familie som Gud skapte alle ting ved (Heb 1:1-2).

Men var du klar over at også sabbaten «ble til» ved Jesus Kristus, Ordet (Joh 1:1-3, 14; Mark 2:27-28) og at Han senere også holdt den som menneske?

Etter å ha fornyet jordens overflate og skapt alt fysisk liv på den på seks dager, « hvilte » Ordet den syvende dag (1 Mos 2:2-3; 2 Mos 20:11). Slik «helliget» Han den og satte den til side for et bestemt formål.

Ordet *sabbat* betyr «hvile» på hebraisk. Gud hadde til hensikt³ at den syvende dagen skulle være en periode med hvile og avkobling fra vårt vanlige arbeid de seks forutgående dagene. Derfor satte Han et eksempel for menneskeheten ved å la være med alt sitt arbeid på den syvende dagen i det som vanligvis kalles skapelsesuken. Slik *skapte* Han sabbaten og avsatte hver *syvende* dag fremover som en periode med hvile for menneskene.

Men hensikten med å holde Guds sabbat går langt ut over bare det å hvile fra vårt arbeid hver syvende dag.

Hvorfor sabbaten?

Når Gud gjør eller skaper noe, er det alltid en viktig grunn til det. Han skapte mennesket og plasserte det her på jorden i en hensikt. Men kunnskapen om denne store hensikten har gått tapt for menneskeheten.

Gud skapte sabbaten ved Ordet. Men hvorfor? Hvilket formål tjener den? Menneskeheten har også mistet kunnskapen om denne viktige hensikten!

Jesus Kristus sa at sabbaten «ble til for menneskets skyld» (Mark 2:27), men akkurat da forklarte Han ikke hvorfor, eller hva hensikten med sabbaten var, bortsett fra at den skulle tjene og være til gagn for menneskene. Gud åpenbarte denne viktige hensikten for sitt utvalgte folk ca 1470 år tidligere, kort etter at Han hadde befri dem fra trelldommen i Egypt.

Etter at Gud hadde kunngjort De ti bud ved Sinai berg og hadde sluttet sin pakt med Israel, inngikk Han en *egen* og *evig* bindende pakt med sitt folk (2 Mos 31:12-17). Legg merke til betingelsene i denne spesielle pakt: «Og Herren sa til Moses: Tal til Israels barn og si: Mine sabbater skal dere holde, for det er et *tegn* mellom meg og dere fra slekt til slekt, for at dere skal *vite* at jeg er Herren som helliger dere» (vers 12-13).

Dette er altså hensikten med sabbaten. Den er et «tegn». Et tegn er et merke, et symbol eller et kjennemerke. Gud påla sitt folk å holde Hans sabbat som et tegn *for å gi til kjenne HVEM som er deres Gud!*

Gud ga sin sabbat til menneskene for å holde dem ved den sanne kunnskap og dyrkelse av den sanne Gud. Sabbaten peker tilbake på skapelsen av den nåværende fysiske verden (2 Mos 20:11; 31:17), og skapelsen er et *bevis* på Guds eksistens.

Selve den dagen som Gud satte av til sammenkomst og gudstjeneste, tjener som et minne om *hvem* det er vi skal tilbe — Skaperen og Herskeren over alt som er til! Men det er ikke alt.

Sabbaten identifiserer Guds folk

Sabbaten ble også gitt som et tegn som skulle tilkjennegi *hvem* som er Guds folk. Ikke bare heter det i denne særpakten: «for at dere skal vite at jeg er Herren». Det står også: «for at dere skal vite at jeg er Herren som *helliger dere*» (2 Mos 31:13).

Ordet *hellige* betyr «å sette av til hellig bruk eller formål». På den syvende dagen i skapelsesuken helliget Den Evige sabbaten, dvs Han *utskilte* den for hellig bruk. Den spesielle sabbatspakten åpenbarer også at sabbaten er et tegn på at Den Evige helliger sitt lydige folk — skiller dem ut fra andre folk — til Hans hellige formål.

I gammeltestamentlig tid var Guds folk stammene som utgjorde nasjonen Israel. I nytestamentlig tid er Guds folk *åndelige israelitter* (Gal 3:28-29) — de av Hans egen åndelig ledede kirke — Hans åndsunnfangede barn. Og de blir trent av Gud til *hellig bruk*.

For denne «førstegrøden» (Jak 1:18) av Guds mesterplan er sabbaten et forvarsel om at Guds åndelige skapergjerning skal fullbyrdes i dem. Den er et bilde på deres *fødsel* inn i Guds rike eller familie, for å være herskere og lærere av Hans Ord i morgendagens verden (Åp 5:10).

Prøvebudet

I 2 Mosebok 16 ser vi at det å holde sabbaten utgjorde en prøve på israelittenes lydighet mot Gud. Gud sa til Moses at Han ville «*prøve* dem, om de vil følge min lov» (vers 4).

Guds tegn er noe vi tar imot frivillig. Men hvor mange kjenner du som holder sabbaten? Det er opplagt for all verden når en holder Guds sabbat. Men folk flest ønsker ikke å bli gjenkjent som en som er forskjellig fra verden.

Mange mennesker er i det minste villige til å godta at man skal holde de ni andre budene. Men det ene budet de forkaster og nekter å holde, er det fjerde!

Derfor er det den avgjørende *prøven* på lydighet, siden det gir til kjenne dem som oppriktig har overgitt seg til Gud — dem som lyder *alle* Hans bud uansett forfølgelser og hva det måtte koste!

Gud pålegger oss: «*Kom* hviledagen i *hu*, så du holder den hellig!» (2 Mos 20:8). Gud gir oss en prøve — en eksaminasjon som har å gjøre med hvorvidt vi skal komme inn i det evig liv i Hans rike — og det *hver uke!*

Hva slags karakter gir Gud *deg*?

La oss begynne på et dyptlydende studium av denne ytterst viktige dagen i uken, for å forsikre oss om at vi består Guds prøve.

SYVDAGERSUKEN I 1 MOSEBOK

Ukedag*	1	2	3	4	5	6	7
Oppdeling i natt- og dagperioder							
Romerukens dager	SØN	MAN	TIR	ONS	TOR	FRE	LØR
Hendelse eller spesiell skapelse hver dag (1 Mos 1:3-31; 2:1-3)	Lyset kommer frem på jorden	Vannet deles	Tørt land kommer til syne, vegetasjon skapes	Sol, måne og stjerner kommer til syne	Sjøliv og fugler skapes	Landdyr og mennesket skapes	Sabbaten blir til ved hvile

*Døgnen begynner og slutter om kvelden

Illustrasjon: Ambassador College

LEKSJON 24

Hva Gud skapte spesielt for menneskene

Den syvende dagen, sabbaten, var noe som ble skapt helt spesielt. Først da Guds fysiske skapelse — mennesket medregnet — var fullført, satte Gud sabbaten igang. Bakgrunnen for Guds hellige sabbat begynner i 1 Mosebok kapittel 2.

1. På hvilken dag i det som vanligvis kalles skapelsesuken, hvilte Gud? 1 Mos 2:1-3; 2 Mos 20:11. Hvilte Gud fordi Han var trett etter alt det arbeid Han hadde gjort de seks forutgående dagene? Jes 40:28.

KOMMENTAR: Gud består av ånd og blir derfor aldri trett. Sabbaten ble skapt av Gud — den «ble til» (Mark 2:27) — ved at Gud *hvilte*, mens alt annet ble til, skapt, ved arbeid. Ved å hvile den syvende dagen satte Gud også et eksempel til etterfølgelse for menneskeheten.

2. Hva gjorde Gud med den syvende dagen? 1 Mos 2:3.

KOMMENTAR: Legg merke til at Gud *velsignet* og *helliget* den syvende dagen. Ved å hvile på den syvende dagen i skapelsesuken, satte Gud sitt guddommelige nærvær over den og gjorde den hellig. Derfor *utskilte Han den* fra de seks andre ukedagene, til hellig bruk. Dermed gjorde Han også hver *fremtidige* syvende ukedag *hellig!*

Gud fastsatte sabbaten som tiden fra fredag kveld til lørdag kveld. Hver uke, når den tiden kommer, *befinner vi oss i hellig tid!* Det er GUDS tid, ikke vår. Gud gjorde den hellig, og i det fjerde bud pålegger Han oss å *holde den hellig!*

3. Hvilket medlem av Guds familie skapte denne første sabbaten? Kol 1:13-16; Mark 2:28.

Er sabbaten en av Gud Skapers helligdager? Jes 58:13.

KOMMENTAR: Som vi hinsides all tvil har bevist i våre studier i tidligere leksjoner, var Jesus Krist-us Gud Herren som åpenbart seg for det gamle Israel gjennom hele Det gamle testamente. Gud Fader skapte alt ved Ham. Jesus Kristus er derfor «*Herre over sabbaten*» siden Han skapte den. Dermed er sabbaten den *egentlige* «Herrens dag»!

4. Ifølge Jesus, hvem var det sabbaten ble skapt for? Mark 2:27. Hvem er medregnet i dette? 2 Mos 20:8-10, især vers 10.

KOMMENTAR: «Sabbaten ble til for menneskets skyld,» erklærte Jesus. Hver syvende dag fra skapelsesuken av ble utskilt av Gud som en tidsperiode som menneskene spesielt skulle holde hellig, uansett rase og nasjonalitet. Sabbaten ble til for Adam og *alle* hans etterkommere, medregnet alle idag! sabbaten skulle gagne *alle* som noensinne ville leve — *om* de ville holde den slik Gud mente.

5. *Hvordan* mente Gud at sabbaten skulle gagne menneskeheten? 5 Mos 5:14; 2 Mos 23:12. (Legg merke til ordene «hvile» og «hvile ut».)

KOMMENTAR: Ordet *sabbat* betyr «hvile» på hebraisk, det språket som skriftene i Det gamle testamente ble skrevet på. Fysisk hvile og mental avkobling etter en travel uke er klare grunner til å holde sabbaten. Gud visste at menneskene ville ha behov for regelmessig hvile og avkobling fra arbeidet.

Men hensikten med å holde Guds sabbat går langt ut over bare det å hvile ut og bli kvikket opp igjen fysisk.

6. Er sabbaten også en påminnelse om Guds skapergjerning? 2 Mos 20:8–11, især vers 11.

KOMMENTAR: Når man holder Guds sabbat hver uke, minner dette en om at Gud er Skaperen av alt som er til, medregnet hele menneskeheten. Slik er sabbaten en påminnelse om Guds skaperverk, ikke minst Guds store *åndelige hensikt* med å skape menneskeheten. Som vi skal se senere i denne leksjonen, er sabbaten også et bilde på vår endelige, åndelige fødsel som medlemmer av Guds goddommelige familie!

Gud satte til side en bestemt, hellig syvendel av uken som en påminnelse om Ham som Skaper, og om Hans hensikt med vår tilværelse. Sabbaten er en tid hvor vi kan bli åndelig fornyet ved å ha nær åndelig kontakt med Gud. Den gir oss tid til å tenke mer på Gud, be til og ære Ham (både personlig og i samvær med andre), og til å studere Bibelen for bedre å forstå Hans verdige hensikt med våre liv og hvordan vi kan oppnå den!

Sabbaten blir åpenbart for Israel ved underen

Fra skapelsen av frem til utvandringen fra Egypt (over 2500 år senere) blir sabbaten ikke spesielt nevnt i Bibelen. Men det er innlysende⁴ at «rettferdige» Abel (Heb 11:4), Enok (som «Gud hadde behag i» — vers 5), Noa (en «rettferdig mann» og «rettferdighetens forkyner» — 1 Mos 6:9; 2 Pet 2:5), Abraham (de troendes far — Rom 4:16), Isak, Jakob, Josef m fl holdt Guds sabbat. Disse mennene var *rettferdige* i Guds øyne, og rettferdighet vil si å holde Guds bud (Sal 119:172).

La oss spesielt merke oss Abrahams eksempel.

1. Får vi vite at Abraham holdt Guds lov, noe som ville ha medført at han må ha holdt Hans sabbat? 1 Mos 26:5.

KOMMENTAR: Patriarkene kjente og holdt Guds lov. Gud ville ikke ha inspirert Moses til å skrive at Abraham holdt Hans bud, forskrifter og lover om han hadde holdt feil dag for sabbaten eller ikke hadde holdt den i det hele tatt!

2. Hadde Gud tillit til at Abraham ville lære sine barn å holde Guds lov? 1 Mos 18:19.

KOMMENTAR: Isak holdt sabbaten, siden det å holde sabbaten er en del av Guds lov — Hans livsform. Jakob (som Gud senere ga navn-et Israel) holdt også sabbaten og fulgte dermed sin far Isaks eksempel. Men på Moses' tid hadde deres etterkommere, israelittene, mistet mye, om ikke mesteparten, av kunnskapen om Guds vei.

Husk at etter Josefs død ble Israels barn slaver i Egypt, et land hvor tiden ikke ble målt i uker, men bare i måneder og år. Det var forbudt for

israelittene å dyrke den sanne Gud. De ble tvunget til å arbeide syv dager i uken. I ca 100 år fikk de ikke lov til å holde sabbaten. Men kort etter at Gud utfridde dem fra Egypt, gjorde Han det helt tydelig for israelittene *nøyaktig hvilken dag* som er Hans sabbat. Han gjorde dette ved spesielt å åpne baren den for dem.

3. En måned etter at israelittene hadde forlatt Egypt, og ca to uker før de kom frem til Sinai berg hvor Gud torndet ut De ti bud, hva lofte Han å gi israelittene? 2 Mos 16:4. Hva kalte de dette brødet? Vers 15 og 31. (Pass på å lese hele kapitlet før du går videre.)

4. Skulle dette brødet som regnet ned fra himmelen, også være en *prøve* på hvor villige israelittene var til å lyde Gud? Vers 4, siste del. (Legg merke til at Guds lov eksisterte før Gud ga De ti bud ved Sinai berg.) Fikk israelittene beskjed om at de ikke skulle la noe av mannaen være igjen til neste arbeidsdag? Vers 19. Hva skjedde med mannaen som de ulydige tok vare på til neste dag? Vers 20.

5. Skulle israelittene samle det dobbelte av den normale porsjonen manna fredag morgen? Vers 5. Skulle denne doble porsjonen være tilstrekkelig for både fredag og lørdag, sabbaten? Vers 23.

6. Den mannaen som ble spart til sabbaten, luktet den vonda⁵, og kom det mark⁶ i den, slik tilfellet var når den lå natten over til hver av de seks foregående dagene? Vers 24. Var dette fordi Gud holdt mannaen tilbake den syvende dagen, og ved et under holdt de porsjonene friske som ble spart til sabbaten? Vers 25–26.

7. Men var det noen av folket som ikke trodde Moses og var ulydige mot Gud, idet de prøvde å samle mannaen på sabbaten? Vers 27–28. Påbød Gud dem igjen å holde seg hjemme — ikke arbeide — på sabbaten? Vers 29. Hva gjorde folket til slutt på sabbaten? Vers 30.

KOMMENTAR: Det at mannaen uteble den syvende dagen, tilkjennega *nøyaktig hvilken dag* som var sabbat, som israelittene skulle hvile fra allt arbeid på. Slik åpenbarte Gud ved et under sin sabbatsdag for dem!

Legg merke til at Gud utførte flere underer hver uke for å vise israelittene *nøyaktig hvilken dag* som var sabbat. Ved et under ga Han dem manna de seks første ukedagene, medregnet en dobbelt porsjon den sjette dagen. Og Han holdt det friskt som ble til overs av fredagens porsjon, slik at det kunne spises på sabbaten, siden det ikke ville være noe å samle inn den syvende dagen. Dermed fikk folket hvile fra sitt arbeid på Guds hellige dag.

Hver uke ga Gud israelittene en levende på-

minnelse om sin sabbat. Han utførte disse undrene uke etter uke i 40 år (2 Mos 16:35)! Dette viser tydelig hvor *viktig* det er for Gud at man holder sabbaten!

Et identifikasjonstegn

Gud har et bestemt tegn som *identifiserer* Hans folk. Dette kjennetegnet er Guds hellige sabbatsdag. La oss forstå hvordan det identifiserer sanne kristne idag.

1. Han som senere ble Jesus Kristus, påla israelittene å holde sabbaten. Gjennom underet med mannaen åpenbarte Han hvilken ukedag den faller på, og kort etter tok Han den med som et av De ti bud. Sluttet Han så i *tillegg* til dette, også en egen, *særskilt* pakt eller avtale med folket? 2 Mos 31:12–16, især vers 16. Skulle denne paktene være bindende for alltid? Vers 16–17.

2. Skulle sabbaten være et «tegn» mellom Skaperen og Hans folk? Vers 12–13, 17. Ville Han hellige (sette til side til hellig bruk) dem som holder sabbaten? Vers 13, siste del.

KOMMENTAR: Et tegn identifiserer. Et merke eller et skilt kan bære navnet til et firma og hva slags forretning det driver. Et skilt eller kjennetegn kan også angi visse andre opplysninger. Hva slags kunnskap gir sabbaten til kjenne? «At dere skal vite at jeg er Herren» som «skapte . . . himmelen og jorden» (2 Mos 31:13, 17).

Sabbaten identifiserer hvem den sanne Gud er. Den er en påminnelse om himmelens og jordens Skaper!

Gud ville at det gamle Israel virkelig skulle huske at Han er Skaper og Opprettholder av og Øverste Hersker over hele sin skapning. Derfor utpekte Han det å holde sabbaten som det ene store tegnet som alltid ville minne dem om hvem Han er.

Men denne spesielle sabbatspakten fra 2 Mosebok 31 viser at sabbaten innebærer mer enn bare det å identifisere Skaperen. Den er også et tegn som identifiserer *Guds sanne folk*: «At dere skal vite at jeg er Herren som helliger dere» (vers 13). Sabbaten skulle vise hvem *de* var — Hans *utvalgte* folk. Det var det budet som ville fremheve Israel fremfor alle andre folkeslag.

Som nevnt tidligere i denne leksjonen, ønsker folk flest ikke å skille seg ut som forskjellig fra resten av verden. De fleste vil rett og slett ikke holde det fjerde bud, med mindre de oppriktig ønsker å lyde *alle* Guds bud. Slik utgjør det den avgjørende prøven på lydighet idag, akkurat som det gjorde for det gamle Israel (2 Mos 16:4), siden det gir til kjenne dem som *har overgitt seg* til Gud — dem som lyder *alle* Hans bud!

Gud ga altså et dobbelt pålegg om å holde sabbaten, idet Han gjorde det til en atskilt pakt med sitt folk *etter* at den paktene som vanligvis betegnes som den gamle pakt (som omfatter De ti bud), var blitt sluttet, ratifisert og satt i kraft og virksomhet.

Denne spesielle sabbatspakten skulle være en *evigvarende* avtale. Den skulle være *det tegn* som ville identifisere Guds folk i alle generasjoner, deriblant dagens «åndelige Israel» — åndsunnfangede medlemmer av Guds kirke.

3. Åpenbarer Bibelen at usattet rase og nasjonalitet, er en sann kristen et individ som er blitt en *åndelig israelitt*, det vil si av Abrahams «ett» ved Jesus Kristus? Gal 3:28–29; Rom 4:16; Ef 2:11–13, 19.

KOMMENTAR: Gud sluttet den spesielle sabbatspakten med Abrahams fysiske ett — Israelsfolket. Den skulle adlydes gjennom alle deres generasjoner. Usattet rase eller nasjonalitet er alle åndsunnfangede Guds barn — sanne kristne (Rom 8:9) — idag blitt Abrahams *åndelige* etterkommere, og de holder derfor Guds sabbat! De er blitt utskilt («helliget» — 2 Mos 31:13) av Gud som Hans folk.

Men de fleste trossamfunn som foregir å holde Guds sabbat, de holder ikke *alle* Guds bud. Følgelig er de ikke en del av Guds kirke, som består av *åndsunnfangede* Guds barn. Jesus sa at Hans disipler ville holde alle Hans bud (Joh 14:15, 21). Og Gud gir sin hellige ånd *kun* til dem som *lyder* Ham (Apg 5:32)!

Guds spesielle sabbatspakt avslører en annen viktig grunn til at sanne kristne holder Hans sabbat idag. La oss forstå mer om hvorfor Gud ønsket å hellige israelittene.

4. Hva skulle israelittene bli, om de lød Gud? 2 Mos 19:5–6. Skulle de være et forbilde på lydighet for hedningefolkene? 5 Mos 4:5–8.

KOMMENTAR: Israel skulle bli utskilt som et kongerike av prester og et hellig folk. Ved sitt eksempel skulle de føre hedningene til lydighet mot Gud, slik at også de kunne få ta imot de velsignelsene som ville følge av å holde Guds lov.

Gud kalte ikke oldtidens israelitter ut av treldom bare for å oppfylle sine løfter til patriarkene, men også for at Han *gjennom israelittene* kunne åpenbare seg for verden — for å vise at Han er universets Skaper og Hersker — og for å åpenbare sine lover, bud, løfter og velsignelser for resten av menneskeheten! Så det å holde Guds sabbater skulle også være et *tegn* på at israelittene var utvalgt til dette formålet.

5. Ble Abrahams fysiske etterkommere gjennom Isak et hellig folk og et kongerike av prester? Esek 20:13. (Legg merke til ordet «gjenstridig».) Holdt de Guds sabbater? Samme vers.

KOMMENTAR: Israels folk eller menighet var et fysisk bilde på Guds åndelige kirke av idag. Hadde israelittene vært lydige overfor Gud, ville de ha blitt et hellig folk som ville vært skikket og i stand til å undervise andre folkeslag. Men de holdt ikke sabbaten hellig. Dermed forsømt de å ha den virkelige Gud Skaper for øye og sviktet i å bli et hellig folk og et lys for verden.

6. I hvilken bestemt hensikt er åndsunnfangende kristne — åndelige israelitter — særlig *utskilt* fra denne nåværende onde verden? 1 Pet 2:5, 9; Åp 5:10; 20:6. Er de det lys som det gamle Israel ikke greide å bli? Matt 5:14, 16.

KOMMENTAR: Slik vi lærte i leksjon 16, forsømt israelittene under pakten ved Sinai å leve opp til sitt kall fordi de ikke hadde Den hellige ånd til å hjelpe dem å erkjenne eller begripe dette kallet og utføre det. Men om vi først er omvendte, åndelige israelitter, så har vi innsikt og kraft gjennom Den hellige ånd til å erkjenne vårt kall og lyde Gud.

Det er vi som helligholder Guds sabbat og holder hans øvrige bud, som vil bli Guds «hellige folk» og «kongerike av prestere»! Vi blir dette hellige folket når vi ved Kristi gjenkomst blir *født* inn i Guds rike. Da vil Kristus ha gjort oss til «et kongerike og til prestere» for seg selv og sin Far (Åp 1:6).

Som medlemmer av Guds styrende familie vil vi være klare til å undervise, tjene og frelse verden gjennom hele tusenårsriket og tiden etter.

Den sanne kirke holdt Guds sabbat

Jesus, vårt fullkomne eksempel, holdt sabbaten på rett vis. Det samme gjorde kirken som Han grunnla. Eksemplet som Kristus og Hans apostler satte, står nedtegnet i Bibelen så vi kan følge det idag.

1. Etterlot Jesus oss et eksempel for hvordan vi skal leve? 1 Pet 2:21; 1 Joh 2:6.

KOMMENTAR: Jesus lærte sine disipler hvordan den kristne livsform skulle leves. Han viste også hvordan Han som Herre over sabbaten (Mark 2:28), mente at sabbaten skulle holdes. Og gjennom sitt nedtegnede eksempel og sin lære viser Jesus oss idag hvordan sabbaten skal være til stor glede og velsignelse.

2. Hvordan vet vi at Kristus holdt sabbaten? Luk 4:16, 31.

KOMMENTAR: Jesus gikk regelmessig til guds-tjeneste på sabbaten «etter sin sedvane». Han lød *sitt eget bud* om å komme sammen hver sabbat (3 Mos 23:3). Dette var dagen Han helt naturlig holdt, siden det var Han som hadde skapt sabbaten og forordnet at den skulle holdes hellig!

3. De kvinnene som var kommet med Jesus fra

Galilea, holdt de sabbaten noen få dager etter at Han var blitt korsfestet? Luk 23:55-56. Var den første dag i uken (søndag) fortsatt en vanlig arbeidsdag? Luk 24:1.

KOMMENTAR: Legg merke til ordene «etter lovens bud» i Luk 23:56. Lukas, som skrev denne beretningen kanskje 30 år senere, visste at sabbatsbudet fortsatt var ved makt.

4. Var det også apostelen Paulus' sedvane å holde sabbaten? Apg 17:1-2. Holdt Paulus sabbaten bare fordi det passet ham, eller fordi Jesus Kristus levde i ham gjennom Den hellige ånd? Gal 2:20. Forblir Kristi vilje den samme til evig tid? Mal 3:6; Heb 13:8.

KOMMENTAR: Det er helt klart at apostelen Paulus holdt samme dag som Kristus hadde holdt. Og om Kristus gjennom Guds ånd lever sitt liv i oss idag, da vil også vi holde *samme dag* som Jesus holdt — sabbaten!

5. Fikk apostelen Paulus spesiell opplæring av Kristus for å bli forberedt til sin tjeneste? Gal 1:11-12, 17-18.

KOMMENTAR: Kristus trente Paulus opp til å bli apostel for hedningene, øyensynlig i løpet av de tre årene Paulus var i Arabia. Om Kristus hadde gjort det av med noen av sin Fars bud eller endret sabbaten til en annen dag, da ville Han helt sikkert ha åpenbart det for Paulus. Men det ble *ikke gjennomført noen endringer*. Paulus lærte Guds kirke nøyaktig det Kristus hadde lært ham å forkynde, slik Bibelen så tydelig viser! Se videre:

6. Holdt Paulus sabbaten, selv i en overveiende hedensk by? Apg 18:1-4, 6, 11.

KOMMENTAR: Under sitt mer enn 18 måneder lange opphold i Korint arbeidet Paulus de første seks dagene i uken som teltmaker. Så prekte han hver sabbat — lørdag, den syvende dagen!

Legg merke til hvordan omvendte hedninger (ikke-jøder) i oldkirken betraktet sabbaten.

7. Ved en spesiell anledning talte Paulus for *både* jøder og grekere på sabbaten (Apg 13:14-42). Etter at jødene hadde forlatt synagogen, ba da hedningene Paulus om å preke for dem også neste sabbat? Vers 42.

KOMMENTAR: I 1904-oversettelsen står det klare: «Men da de gikk ud af Jødernes Synagoge, bade Hedningerne, at de samme Ord maatte blive talt for dem den følgende Sabbat.»

8. Hvor mange samlet seg neste sabbat for å høre Paulus? Vers 44.

KOMMENTAR: Legg merke til at mange hedninger hadde som sedvane å komme sammen med jødene på sabbaten. Og fordi disse hedningene interesserte seg for Paulus' budskap, ba de ham om å tale om Jesus igjen neste sabbat.

H. Armstrong Roberts

FREDAG AFTEN hver uke markerer begynnelsen på hellig tid — begynnelsen på Guds sabbatsdag. Guds folk fryder seg i sabbaten fordi de vet hvilken stor velsignelse det er å holde den hellig.

Enda dette ville ha vært en god anledning til å pålegge dem å slutte med å komme sammen til gudstjeneste på sabbaten, gjorde Paulus, hedningenes apostel, det likevel ikke!

Om det bare hadde funnes *ett skriftsted* i Det nye testamente som støttet det å holde søndag like sterkt som disse støtter helligholdelsen av sabbaten, da ville vi hatt Skriftens fullmakt til å helligholde første dag i uken (søndag). *Men det fins rett og slett ikke!*

Uttrykket: «første dag i uken» forekommer åtte ganger i Det nye testamente. Men *ikke ett eneste* av disse skriftstedene gir noen fullmakt til å endre sabbaten til søndag, slik vårt gratishefte *Hvilken ukedag er den kristne hviledag?* omhyggelig forklarer.

9. Ettersom Paulus fulgte eksemplet til Kristus som levde i ham, hva påla han de hedningekristne i Korint? 1 Kor 11:1. Påla han filipperne det samme? Fil 3:17.

KOMMENTAR: Paulus påla de omvendte, åndsunnfangede hedningekristne å etterligne hans lydighet mot Gud, likesom han etterlignet Kristi lydighet.

De hedningekristne i oldkirken kom alltid sammen på sabbatsdagen, nøyaktig slik Kristus hadde gjort mens Han var i kjødet, for å overholde den dagen Gud befaler i sitt Ord.

På samme måte etterfølger også idag alle

åndsunnfangede Guds barn Jesus Kristus og apostelen Paulus, i og med at de helligholder sabbaten!

10. Hva sa Kristus som viser at Hans kirke fortsatt ville holde sabbaten selv i endetiden, like før Hans gjenkomst? Matt 24:20.

KOMMENTAR: Kristus viser her klart at Hans kirke ville fortsette å overholde Hans sabbatsbud. Oldkirken flyktet fra Jerusalem før byen ble ødelagt av romerne i år 70 e.Kr. På den tiden holdt de sanne kristne sabbaten. Men denne profetien har en *dobbelt* anvendelse, og dens hovedoppfyllelse ligger fortsatt i fremtiden. Den viser at Guds folk på det tidspunktet *fortsatt* vil holde Hans sabbat!

I over 1900 år har Guds eneste sanne kirke fortsatt å holde Guds bud, herunder sabbaten (Åp 12:17; 14:12)!

Ukesyklusen forblir uforandret

Ville Gud sette av en bestemt dag i uken, vellesigne den, gjøre den til hellig tid, pålegge at den skulle helligholdes til evig tid, og så la denne hellige tiden gå 'tapt' så vi ikke skulle vite når vi skulle holde den idag?

Aldeles ikke!

Gud har sørget for at kunnskapen om når Hans hellige sabbat skal holdes, er blitt bevart.

1. Hva betrodde Gud Judas hus — jødene — å bevare? Rom 3:1-2.

KOMMENTAR: Paulus viser at Gud brukte jødene til å bevare de hebraiske skriftene, dvs Det gamle testamente («Guds Ord»). Gud fikk jødene til å bevare denne åpenbare kunnskapen for Hans nytestamentlige, åndsunnfangede kirke!

2. Hva sa Jesus som viser at Det gamle testamentes skrifter var blitt bevart? Matt 5:17-18; Luk 16:17; Joh 5:46-47.

KOMMENTAR: Jødene bevarte Guds Ord omhyggelig. Jesus ga klart til kjenne at det på Hans tid var *intakt*. Han slo etertrykkelig fast at det aldri skulle gå tapt! Jødene bevarte også Guds kalender, som omfatter ukesyklusen og den sanne sabbatsdagen, og dessuten riktig dato for de årlige høytidene.

3. Kan vi være helt sikre på at jødene bevarte og holdt riktig dag som sabbat helt opp til Jesu tid? Luk 4:16.

KOMMENTAR: Legg igjen merke til at det var Jesu «sedvane» å holde *samme* sabbatsdag som jødene holdt. Han som skapte sabbaten, ville ikke ha holdt *feil* dag! Det er innlysende at jødene på den tiden var klar over hvilken dag i uken som var Guds sabbat.

Legg også merke til at Jesus ga sin *offisielle godkjennelse* til de skriftene som jødene brukte, siden Han leste høyt fra dem i synagogene på sabbatsdager!

Men kunne tidsregningen ha gått «tapt» mellom dengang og idag? Etter at Jerusalem var blitt ødelagt i år 70 e Kr, spredte jødene seg etter hvert til alle deler av verden. Opp gjennom middelalderen hadde ikke jødene i Kina noen mulighet for å ha kontakt med jødene i Afrika. Ei heller kunne jødene i Europa ha noen kontakt med andre deler av verden.

Om ukesyklusen var blitt forandret eller forviklet, ville jødene i én del av verden ha holdt én dag som sabbat, mens jødene et annet sted ville ha holdt en annen dag. Men overalt, i alle verdens land, ser vi at jødene hele tiden har holdt samme dag som Jesus holdt — lørdag, den syvende dag!

Denne sedvane hos jødene er bevis på at vi ikke har tapt den riktige dagen for Guds sabbat. Selv om jødene stort sett har manglet åndelig forståelse og har vært ulydige mot Skriften (Joh 7:19; Rom 3:3-4), og selv om de ved å tilføye en hel del egne skikker og tradisjoner ble altfor strenge i måten å holde sabbaten på, har jødene trofast og omhyggelig tatt vare på *kjennskapen* til den riktige dagen for Guds sabbat. (Skriv etter vårt gratishefte *Har tidsregningen gått tapt?*, som gir ytterligere bevis på at ukesyklusen ikke er brutt.)

En forsmak på tusenårsriket

Gud har avsatt en periode på 7000 år for å gjennomføre sin åndelige fullførelse av menneskeheten. *Tidsmonstret* for Guds lite kjente plan blir åpenbart i de to første kapitlene i 1 Mosebok. Det er syvdagersuken.

Bibelen viser at ukesabbaten ikke bare er en påminnelse om skapelsen. Den viser også hvem som er Skaperen og Hans åndsunnfangede barn. Men dessuten er ukesabbaten et bilde på eller en bebudelse om den kommende «tusenårs-sabbaten» — den syvende tusenårslange «dag» i Guds 7000-årige «uke» som Han utfører sin plan for menneskeheten i. La oss forstå dette!

1. Er tusen år som en «dag» for Gud, og omvendt? 2 Pet 3:8. Blir perioden som Kristus og de oppstandne hellige vil styre jorden i, spesifikt angitt som tusen år? Åp 20:4-6.

KOMMENTAR: I Guds plan for menneskene er en dag som tusen år, og et årtusen med menneskenes sivilisasjon er som en dag i Hans planlagte 'uke' med syv 1000 år lange 'dager'!

Gud hadde til hensikt at den ukentlige sabbatsdagen skulle være en forsmak eller et bilde på den kommende perioden på 1000 år som kalles «tusenårsriket». Tusenårsriket vil bli en tid med *fred* og *ro* for hele verden — en 1000 år lang 'sabbat' fra Satans innflytelse og den derav følgende utilfredshet, strid og krigføring.

Det er i løpet av denne tusen år lange sabbaten at kunnskapen om Guds store hensikt med menneskeheten vil spres over hele jorden (Jes 11:9). Alle menneskene som da lever, vil få opplæring i Guds veier og få anledning til å bli unnfanget ved Guds ånd, og det overveldende flertallet vil til sist bli født inn i Guds familie.

De seks første dagene i skapelsesuken tilsvarer som analogi perioden på 6000 år med menneskenes sivilisasjon som vi nå nærmer oss slutten på. Fordi Adam valgte å følge Satans «a»-vei istedenfor Guds «g»-vei, har Gud tilmålt menneskene 6000 år til å lære at ulydighet mot Ham bare fører til lidelse og død!

Gud har tillatt Satan å herske over menneskeheten i 6000 år. Gud sa i realiteten til Satan at «i 6000 år skal du arbeide og gjøre all din gjerning» — i dette tilfellet Satans gjerning med å forføre menneskene og påvirke dem til å synde. «Men den syvende perioden på 1000 år er min sabbat; i den skal du *ikke gjøre noe arbeid*» (jf 2 Mos 20:9-10).

Gud være lovet at vi nærmer oss slutten på de seks 'arbeidsdagene' som Satan er blitt tildelt! Guds tusenårs-'sabbat' vil da begynne!

Sabbaten: et bilde på Guds rike

I Hebreerne kapitel 3 og 4 blir de kristne formanet om å fortsette å holde sabbaten i lys av en interessant og viktig analogi. Det gamle Israels inngang inn i det lovede land blir sammenlignet med de kristnes inngang i Guds rike.

Vi trenger å forstå Guds advarsel og gi akt på den!

1. Hva advarer Gud alle sine åndsunnfangede barn om vedrørende det å komme inn til Hans «hvile»? Heb 3:7-13, 16-19; 4:1-2. Var grunnen til at Gud ikke tillot en hel generasjon av israelitter å komme inn til Hans «hvile», at de var gjenstridige, og at de spesielt *vanhellighet Hans sabbat?* Ese 20:12-13, 15-16.

KOMMENTAR: Ordet «hvile» i forannevnte vers i Hebreerne er oversatt fra det greske *katápausin*, som blir definert som «hvile» eller «hvilsted». Slik det blir brukt i Hebreerne 3:11 og 18, betegner det de gamle israelittenes *hvile* fra deres vandring i ørkenen, ved at de kom inn i det lovede land.

Den «ro» som Israel til slutt kom inn til (Jos 1:13) er et symbol på de kristnes *åndelige hvile*» (Heb 4:1) — det å komme (bli født) inn i Guds guddommelige rike eller familie og leve evig! Israelittene var på vei mot det lovede land, slik Guds åndsunnfangede barn (åndelige israelitter) idag sikter mot det mål å komme inn i Guds rike.

Men fordi israelittene var blitt gjenstridig og hadde vanhelliget Guds sabbater i løpet av sin 40 års vandring i ørkenen, tillot ikke Gud den voksne generasjon som kom ut fra Egypt, å komme inn i det lovede land.

2. Var det først og fremst på grunn av sin *vantrø* at israelittene ikke var lydige og derfor ikke fikk lov til å komme inn til Guds «hvile» for dem — Kanaans land? Heb 3:19; 4:1-2.

KOMMENTAR: Fordi israelittene ikke trodde Gud, «forherdet de sine hjerter». De vanhelliget Guds sabbater til tross for at Han hadde gjort det å holde sabbaten til selve *prøven* på deres lydighet (2 Mos 16:4). Derfor sa Gud om den generasjonen: «Aldri skal de komme inn til min hvile!» (Heb 3:11).

Og ingen av den generasjon, unntatt noen få trofaste som feks Josva og Kaleb, kom inn i det lovede land. Men neste generasjon, som ble født i løpet av de 40 årene i ørkenen, samt de som ved utvandringen var under 20 år, kom inn sammen med de to. Gud hadde opprinnelig lovet dette landet til Abraham og hans etterkommere, og uansett om israelittene var lydige eller ikke, var Gud forpliktet til å holde sitt løfte.

3. Dersom nytestamentlige kristne tror og lyder Gud, kan de da komme inn til sin «hvile» — *evig liv* i Gud rike? Heb 4:3, første setning. Hva henviser Hebreerne 4:4 til? 1 Mos 2:1-3.

KOMMENTAR: Hebreerne 4:4 omtaler helt klart Guds hvile etter at Han hadde fullført skaperverket. Dette verset refererer til den første ukentlige sabbaten som et *bilde* på den «hvilen» som kapitel 3 og 4 i Hebreerne taler om. Slik var sabbaten symbol på Guds «hvile» for det gamle Israel — det lovede land som de kom inn i. Og *begge* er symbol på at de sanne kristne skal komme inn i Guds rike ved Kristi gjenkomst!

4. Vil Guds åndsunnfangede barn holde Hans sabbatsdag som en ukentlig forsmak på deres «hvile» i Hans rike? Heb 4:9-10.

KOMMENTAR: Ordet «sabbatshvile» i vers 9 er oversatt fra det greske *sabbatismós*, som bokstavelig betyr «det å holde sabbat». (Alle andre steder i Hebreerne 3 og 4 hvor ordet «hvile» er brukt, er det oversatt fra det greske *katápausin*.)

Det står altså tilbake en *sabbatismós* — det å holde sabbatsdagen — for Guds folk idag. Og åndsunnfangede kristne (åndelige israelitter) vil komme inn til Guds rikes «hvile» (*katápausin*), som fortsatt er fremtid, likesom de *nå holder* den ukentlige sabbaten som peker frem mot den!

Men hvorfor blir Guds rike skildret som en «hvile»? Fordi det å være et guddommelig medlem av Guds familie vil være en hvile fra *synd*. Når en først er født av Guds ånd, vil man være *fri* fra sin nåværende kamp mot synden. Da vil en ha Guds sinn og karakter i fullt mål og dermed være i stand til å forbli *syndfri* for alltid (1 Joh 3:9)!

Og når vi blir født inn i Guds rike — når vi blir evige medlemmer av Guds guddommelige familie — vil vi hver og en inneha samme slags praktfulle, utstrålende og kraftige åndelegeme som Kristus og Faderen nå har. Vi vil ikke lenger være begrenset av våre nåværende svake, dødelige legemer som så lett blir trette. Da vil vi eie evnen⁷ til å yte prestasjoner uten ende, uten at vi blir slitne (Jes 40:28, 31).

Det er dette vi kan se frem til når vi kommer inn til Guds «hvile» — når vi blir født inn i Guds evige Familie!

Følgene av å vanhellige Guds sabbat

Sabbaten er så viktig for Gud at Han tok det å helligholde sabbaten med som et av sine ti bud — som en del av de fire første, som forklarer hvordan vårt forhold til Gud skal være.

La oss forstå *hvor enormt viktig* det i Guds øyne faktisk er at vi holder sabbaten.

1. Etter at Gud befridde sitt folk fra treldommen i Egypt, lovet Han dem da storslagne velsignelser, så sant de ville holde Hans bud? Les 3 Mos 26:3-12. Hvilke bud nevnte Gud spesielt? Vers 1-2. Hvordan ville Gud ellers velsigne Israel for lydighet mot Ham? Les 5 Mos 28:1-13.

2. Men hvilke skrekkelige *forbannelser* ville følge hvis israelittene ikke holdt Guds bud? Les 3 Mosebok 26:14-39. Var en av forbannelsene nasjonalt nederlag og fangenskap? Vers 31-33, 38-39. Hva mer ville Gud gjøre mot israelittene dersom de ikke ville lyde Ham? Les 5 Mosebok 28:15-68.

KOMMENTAR: Gud advarte om at det ville komme tragiske forbannelser over folket om de ikke ville holde Hans bud, særlig det fjerde, som var det store *tegn* som identifiserte Ham som deres Gud og dem som Hans utvalgte folk!

3. Var Israels hus lydig mot Gud? 2 Kong 17:16-17. Hva gjorde Gud til slutt mot folket på grunn av deres u lydighet? Vers 18. Ble de bortført til et fremmed land? Vers 23.

KOMMENTAR: Under sin siste konge, Hosea, ble de ti nordlige stammene invadert av Assyria. De ble erobret, ført bort fra sitt land og gjort til trelle! Årsaken til denne straffen var den samme som da Gud straffet Israel i ørkenen — nemlig at de var gjenstridige mot Ham, og især at de *vanhelliget Hans sabbater!* (Les Esek 20:12-24 på nytt.) De drev også avgudsdyrkelse, noe som ikke ville ha skjedd om de hadde holdt sabbaten.

4. Men også Judas hus vanhelliget Guds sabbater og kom dermed under Hans forbannelse. Hva gjorde Gud mot Juda som følge av at de ikke holdt Hans sabbater hellig, over 100 år etter at Israels hus var ført i fangenskap? 2 Krøn 36:5-7, 16-19, 21. Hva skjedde med dem som ikke ble drept? Vers 20.

KOMMENTAR: Det at Babels konge Nebukadnesar plyndret og ødela Jerusalem, og at de som overlevde ble ført i fangenskap, var en oppfyllelse av Guds advarsel til Juda (Jer 17:21-25, 27). Gud var tålmodig overfor Israels og Judas hus, men etter deres fortsatte u lydighet, lot Han dem til slutt bli erobret militært og ført i fangenskap!

5. Var Nehemja vel vitende om at hovedårsaken til at Juda hadde fått straff, var at de hadde vanhelliget Guds sabbat, noe som jødene atter en gang begynte å gjøre på hans tid? Neh 13:15, 17-18.

KOMMENTAR: Straffen som kom over oldtidens Israel og Juda, var et *bilde* på den samme straffen som er profetert vil ramme deres moderne etter-

kommere. De vil bli straffet for *de samme* syndene — avgudsdyrkelse og brudd på sabbaten.

Forbannelsene som Gud lot komme over sitt utvalgte folk, har en *dobbelt* oppfyllelse! De moderne landene som nedstammer fra det gamle Israel og som forkaster sabbaten, sammen med hele denne verden som forkaster sabbaten, vil også få straff for sin u lydighet! Guds advarsel om det som vil komme, blir grundig forklart i heftet *Den engelsktalende verden og Nordvesteuropa i profetiene*. Om du ikke allerede har et eget eksemplar, vil vi anbefale at du skriver og ber om.

Storslagne velsignelser for lydighet

Da Gud skapte sabbaten ved å hvile den syvende dag i skapelsesuken, mente Han at Hans hellige sabbat skulle være til *velsignelse* for hele menneskeheten. Ikke bare ville folk bli fysisk fornyet ved å ta vare på Guds påbudte hviledag. De ville også bli materiell og åndelig velsignet.

1. Lover Gud å velsigne dem som holder Hans sabbat? Jes 56:1-2. Hva vil ifølge Jesus den sanne kristne arve? Matt 5:5. Hva lover Han, som Herre over sabbaten, dem som holder Hans sabbat på rett måte? Jes 58:13-14.

KOMMENTAR: «Jakobs arv» er den arv som Gud opprinnelig lovet til Jakobs farfar, den rettferdige Abraham. Forutsatt at vi gjennom Kristus er blitt Abrahams *lydige åndelige ætt*» (Gal 3:16, 29), lover Gud oss jorden som evig arv (Rom 4:13), og dessuten storslagne *åndelige* velsignelser! La oss se videre.

2. Husk de kolossale fysiske velsignelsene som Gud hadde lovet de gamle israelittene, dersom de ville holde Hans sabbat og andre bud. Er velsignelsene i 3 Mosebok 26:11-12 også lovet åndsunnfangede kristne? 2 Kor 6:16-18. Under hvilke vilkår? Vers 17.

KOMMENTAR: Disse velsignelsene er ganske tydelig på visse betingelser både for de gamle israelittene og for åndelige israelitter — Guds kirke av idag. Guds velsignelser kommer som følge av lydighet mot Ham og ikke som resultat av gjenstridighet eller sløvheter.

Vers 18 viser oss en av Guds *største* velsignelser: det å bli ånds fødte medlemmer i Guds guddommelige familie! De som i lydighet holder Guds sabbat åndelig, kommer nærmere sin Skaper. De blir minnet om og vokser i forståelsen av Guds overordnede *formål*⁸ med dem. De samarbeider med Gud i det å gjøre den åndelige karakter fullkommen som Han skaper i dem med henblikk på deres endelige fødsel inn i Hans familie.

3. Hva formaner apostelen Paulus alle kristne

om i verset som følger umiddelbart — noe de må følge før de kan ta imot Guds åndelige velsignelser? 2 Kor 7:1.

KOMMENTAR: Det er ikke mulig å fullføre vår helligjørelse når vi vanhelliger Guds hellige sabbatsdag!

4. Hvilket navn lover Gud å gi dem som lyder Ham og hver uke trofast tar vare på Hans sabbat? Jes 56:4-6. Vil Gud gjøre dem til sine glade barn med forvaltningsansvar i Hans eget hus, Hans tempel — hovedkvarteret for Hans verdensstyre? Vers 5 og første del av vers 7; også Ap 3:12.

KOMMENTAR: Gud lover spesielt at dersom vi ikke vanhelliger Hans sabbat, men tar vare på den slik Han befaler, da vil vi arve *et evig navn* — familienavnet *GUD!*

Slik vi har lært fra Guds Ord i tidligere leksjoner, er det vår ufattelige bestemmelse å bli syndfrie, mektige, åndsfulde medlemmer i Guds familie! Vår åndelige fødsel ved Kristi gjenkomst vil gjøre oss til *guddommelige* medlemmer av Guds familie, med Gud som Far og Jesus Kristus som vår eldre bror!

Veldige åndelige velsignelser venter dem som har kjennetegnet på lydhighet mot Gud, tegnet som peker dem ut — *setter dem i en særstilling* — og viser at de er bestemt til å arve Guds ubegripelige rikdommer — herlig evig liv, fylt av evigvarende glede og stadig fremgang i Guds rike som styrer hele universet!

Troen til å lyde

Det kreves til tider betydelig tro for å holde sabbaten. Det er ikke alltid lett å lyde Gud i en verden som lever direkte i strid med Guds vei. Men som vi nettopp har sett, er velsignelsene meget store for dem som har mot til, i *tro*, å stå frem og *lyde* Gud, uten å bry seg om press eller tilsynelatende uovervinnelige hindringer som ser ut til å hindre dem i å holde sabbaten.

La oss ta for oss noen fakta når det gjelder den *hjelp* Gud lover å gi oss, hvis vi oppriktig ønsker å lyde Ham i alt.

1. Viser Gud klart at vi må ha tro før Han vil gi oss evig «hvile» — medlemskap i sitt rike? Heb 4:1-3, 6. (Legg merke til ordene «troen» i vers 2, «tror» i vers 3 og «vantro» i vers 6.)

KOMMENTAR: «Vantro» er *mangel på tro*, med ulydighet mot Gud som følge. Vi utøver tro når vi lyder Gud ved å hvile på Hans sabbatsdag. Se videre:

2. Må det være *lydighet* knyttet til ens tro, før den kan være til Guds behag? Rom 3:31. Les også Jak 2:14-26. Hvordan viser man sin tro? Jak 2:18.

Hva blir det av troen hvis det ikke følger *gjeringer* med? Vers 17, 20, 26.

3. Hvilken ytterligere oppmuntring får de kristne når det gjelder å komme inn til Guds evige «hvile»? Heb 4:10-11. Hvor kan de henvende seg for den hjelp — *den tro* — de trenger for å lyde Gud? Vers 14-16.

KOMMENTAR: Hele dette kapitlet dreier seg om å holde Guds sabbat. Og det avslutter med å fortelle oss at vi må gå til *Kristus* for den hjelp vi trenger for å seire over alle hindringer på vår vei som vil hindre oss i å lyde Gud.

4. Er troen som vi skal behage Gud og ta imot frelsen ved, en *gave* fra Gud? Ef 2:8. Er denne troen en egenskap ved Den hellige ånd som alle sanne kristne må ha? Gal 5:22. Hvem sin tro er den i virkeligheten? Ap 14:12.

KOMMENTAR: I Ap 14:12 står det en beskrivelse av Guds sanne kirke. De som er i Guds kirke, har «Jesu tro». Det er ikke bare *deres* tro på Ham, men *HANS* tro som er *satt inn i dem og som virker i dem!*

Guds ånd kan inngi ditt sinn med sann frelsende tro. Den troen — *selve Jesu Kristi tro* som Han selv lød Gud ved — vil gjøre deg i stand til å lyde Gud!

(Sørg for å repetere avsnitt «Du kan seire!» i leksjon 12. Det forklarer den troen nøyere som skal til for å lyde Gud, og hvordan vi kan ta imot den.)

Fryd deg på Guds sabbatsdag!

1. Er det en tung byrde for kristne å holde Guds sabbatsbud? 1 Joh 5:3.

KOMMENTAR: Det er en *velsignelse* å holde Guds ti bud, medregnet det fjerde — ikke en byrde! Ved en fullstendig misoppfatning av Skriften har noen prøvd å gi sabbatsbudet skinn av å være et «trelldomsåk». De omtaler sabbaten som om den var en stor *forbannelse* for menneskeheten! La oss avlive denne myten fullstendig!

2. Ble mennesket til for sabbatens skyld, eller sabbaten for menneskets skyld? Mark 2:27.

KOMMENTAR: Slik vi har sett, er sabbaten *hellig tid*. Men den ble til for *menneskets skyld* — for å være en stor *velsignelse* for hele menneskeheten. Sabbaten er en av de største velsignelsene som Skaperen har gitt menneskeheten!

Ved å holde sabbaten på riktig måte blir menneskene holdt i *kontakt* med Gud. Uten denne kontakten kan de ikke kjenne til den storslåtte hensikten med sin eksistens eller forstå lovene som regulerer suksess i livet. De er *da uskåret* fra å forstå hva de er, hvor de er på vei hen og hvordan de kan nå dit.

Fordi Gud lot Judas hus bli ført i fangenskap i Babylonia fordi de vanhelliget Hans sabbater, ble mange av de jødene som perserkongen Kyrus lot vende tilbake til Jerusalem, svært strenge når det gjaldt å holde sabbaten. Resultatet var at fariseerne på Jesu tid hadde en liste på ca 65 aktiviteter som de definerte som «arbeid» og derfor forbød. Disse ikke-inspirerte forbudene gjorde det å holde sabbaten til et «trelldomsåk».

Disse tilføyelsene gikk langt ut over det fjerde budets ånd og hensikt. Jesus Kristus irettesatte de selvrettferdige fariseerne for deres skikker og feide til side dette menneskegjorte regelverket!

3. Viste Jesus at det er tillatt å skaffe mat på sabbaten hvis man er sulten? Matt 12:1-8; Mark 2:27. Hvordan viste Han at det er tillatt å *gjøre godt* på sabbaten? Mark 3:1-5.

4. Anerkjente Han som er Herre over sabbaten, at det er riktig å redde et dyr som har falt i en grøft på sabbaten, og dermed underforstått at vi kan hanskes med andre ekte nødstilfeller som ikke kan vente med å bli løst til etter sabbaten? Luk 14:5; Matt 12:9-13. Gikk det an å vanne et dyr, og dermed underforstått føre det, på Guds sabbatsdag? Luk 13:10-17, især vers 15.

KOMMENTAR: Gud vil at vi skal bruke *oppriktig*, sunn dømmekraft når vi anvender rett ånd og hensikt på hva vi kan eller ikke skal gjøre på Hans sabbatsdag. Kristus lærte oss likevekt og visdom og at man skal ha den riktige innstillingen med hensyn til å holde sabbaten.

Nedsunket som jødene var i fysiske ritualer, kunne de ikke begripe den åndelige anvendelsen av sabbatsbudet. De ville dra et dyr opp av en grøft på sabbaten, men fordømte Kristus fordi Han helbredet et menneske i nød den dagen! Ved å tilføye sine egne tradisjoner og fortolkninger hadde de gjort det til en *byrde* å holde sabbaten.

5. Bør vi dyrke våre egne interesser og fornøyerelser på sabbaten? Jes 58:13.

KOMMENTAR: Sabbaten tilhører Gud. Han gjorde denne ene dagen hver uke til *hellig tid!* Man skal drive sitt yrke, handle, klippe plenen og vedlikeholde huset de seks forutgående dagene i uken. Sabbaten er heller ikke rett tid for å hengi seg til hobbyer, idrett og andre særinteresser. Slike aktiviteter avleder vårt sinn fra Gud og hele meningen med Hans sabbat.

6. I sine pålegg til det gamle Israel, hvilket prinsipp åpenbarer Gud for dagens kristne angående forberedelsene til sabbaten? 2 Mos 16:22-23.

KOMMENTAR: Det er meningen at sabbaten skal befri oss fra så mange fysiske oppgaver og yrkesbetonte mentale aktiviteter som mulig. Gud ga israelittene pålegg om å *gjøre forberedelser*

Warren Watson — AC

BIBELTIME FOR FAMILIEN — Sabbaten gir en ypperlig anledning til å fremme samholdet i familien ved å lære mer om Gud, Hans lov og de velsignelsene Han lover dem som lyder Ham.

på forhånd, så som tyngre matlaging og baking, dagen før sabbaten. Kristne av idag skal planlegge å ha sitt arbeid ferdig *før* slutten på den sjette dagen (fredag). Man skal stelle huset, ta oppvasken, eventuelt tilberede større matretter og bake på forhånd slik at hele familien kan begynne sabbaten i en stemning av *ro* og *ærbødighet* — så den kan være en dag man virkelig holder hellig for Gud!

7. Skal vi glede oss i Guds hellige sabbatsdag? Jes 58:13. Hvordan skal vi gjøre dette? Samme vers.

KOMMENTAR: Sabbaten vil være en dag med glede og fryd — en lyst for dem som *ærer* og *tilber* Gud. Når vi hviler fra vårt arbeid og fra verdslige forlystelser på Guds dag, gir det oss anledning til å tilbringe langt mer tid i *bønn* til Gud, og i studier, diskusjon og meditasjon over Hans Ord, idet vi fyller vårt sinn med vår himmelske Fars og Hans Sønn Jesu Kristi tanker og karakter.

Sabbaten er også en tid for virkelig *samvær* i familien som det kanskje ellers ikke er mulighet for — en spesiell tid og anledning til å lære våre barn om Gud og Hans veier. Det er også en tid da vi i ro og mak kan iaktta og sette pris på alt det skjønne og vidunderlige ved Guds skaperverk —

det være seg blomster, bier eller noen som helst annen del av Hans skaperverk som er lett tilgjengelig.

Å holde sabbaten slik Gud pålegger, vil gi oss den *åndelige* oppløftning og inspirasjon vi trenger, for å gjøre oss i stand til å arbeide målbevisst og med glede de seks påfølgende dagene. Det vil hjelpe oss å bli klar over at de erfaringene vi får dag for dag ved å sette Guds Ord ut i praksis i vårt liv, bidrar til å bygge Hans karakter i oss!

Slik vil sabbaten bli til en stor *glede* for oss alt etter som vi lærer Guds vei på Hans ukentlige helligdag. Vi vil 'utdanne'¹¹ oss selv og dermed forberede oss til det storslåtte arbeidet vi skal utføre i tusenårsriket og deretter når vi er født inn i Guds styrende familie.

Hvis du er en av Guds åndsunnfangede barn og holder Hans sabbat slik Han pålegger, da vil du i riktig og frelsende forstand ha Guds tegn. Du vil være i gang med å *forberede deg* til å komme inn i Guds rike som prest (lærer) og hersker (Åp 5:10), skikket til en veldig tjeneste i morgendagens verden!

Samkvem på sabbaten

Sabbaten er en dag for fysisk hvile og åndelig forfriskning. Det er også en dag for hellig sammenkomst og samvær med andre kristne, med Gud Fader og Jesus Kristus. Det er svært viktig å forstå sannheten om kristent samvær.

1. Befalte Gud israelittene å komme sammen til gudstjeneste på den ukentlige sabbaten? 3 Mos 23:3. Fulgte Jesus sitt eget bud? Luk 4:16.

KOMMENTAR: Jesus Kristus, som gikk foran med et godt eksempel for hvordan vi skal leve, viste ved sitt liv og sin praksis at det skal holdes en hellig sammenkomst hver sabbat, der Guds folk er *pålagt* å være til stede. Det er en dag hvor Guds kalte og utvalgte folk i fellesskap skal tilbe Ham. Det er en tid hvor Guds prester preker og utlegger prinsippene ved Guds levende lover, ut fra Hans inspirerte Ord (Ef 4:11-13).

2. Hva blir nytestamentlige kristne formant til å gjøre når det gjelder det å komme sammen? Heb 10:24-25. Hvor viktig er egentlig kristent samvær innenfor den gruppen troende som utgjør Guds kirke? 1 Joh 1:3, 6-7.

KOMMENTAR: Kristus er *nærværende* i sin sabbatsdag, noe som gjør den hellig. Når Faderens egne lydige barn — som hver er forent med Kristus (Joh 15:1-5), og som hver vandrer i harmoni med Kristus — samles på Hans hellige dag, da har de faktisk *samfunn med Kristus*. Han er *der*, midt iblant dem, *i ånden!* Og Kristus knytter

dem sammen i *samfunn med seg selv og Faderen, gjennom Guds ånd!*

«Gud er ånd, og de som tilber ham, må tilbe i ånd og sannhet» (Joh 4:24). De som kommer sammen for å tilbe Faderen og Kristus på en måte eller et tidspunkt som står i motsetning til det Guds Ord pålegger, tilber dem IKKE i *ånd og sannhet*. Gud vil simpelthen ikke godta slik tilbedelse, siden den er *forgjæves* (Mark 7:7-9)!

Ofte, når folk blir klar over sannheten om sabbaten, søker de et eller annet trossamfunn de kan komme sammen med. Men det er *ikke nok* å komme sammen med en hvilken som helst gruppe bare fordi den godtar sabbaten. Dette betyr nemlig ikke nødvendigvis at den er *Guds kirke*.

Slik vi så i vårt studium i leksjon 19, sa Jesus at Han ville bygge sin kirke (Matt 16:18). Han bygget kun *ÉN kirke* (Ef 4:4)!

Det finnes bare *ett* legeme av sanne troende (åndsunnfangede kristne) som får kraft av Gud og som utfører Guds oppdrag med å forkynde det *sanne* evangeliet om Guds rike for verden til et vitnesbyrd (Matt 28:19-20; 24:14). Det holder trofast *alle* Guds bud (Åp 12:17) ved hjelp av Hans hellige ånd. Det er en «liten hjord», slik Jesus sa det ville være, og den er fullt og foraktet av verden. Vi tror at du allerede vet og forstår hvilket kirkesamfunn Gud idag er i og arbeider gjennom.

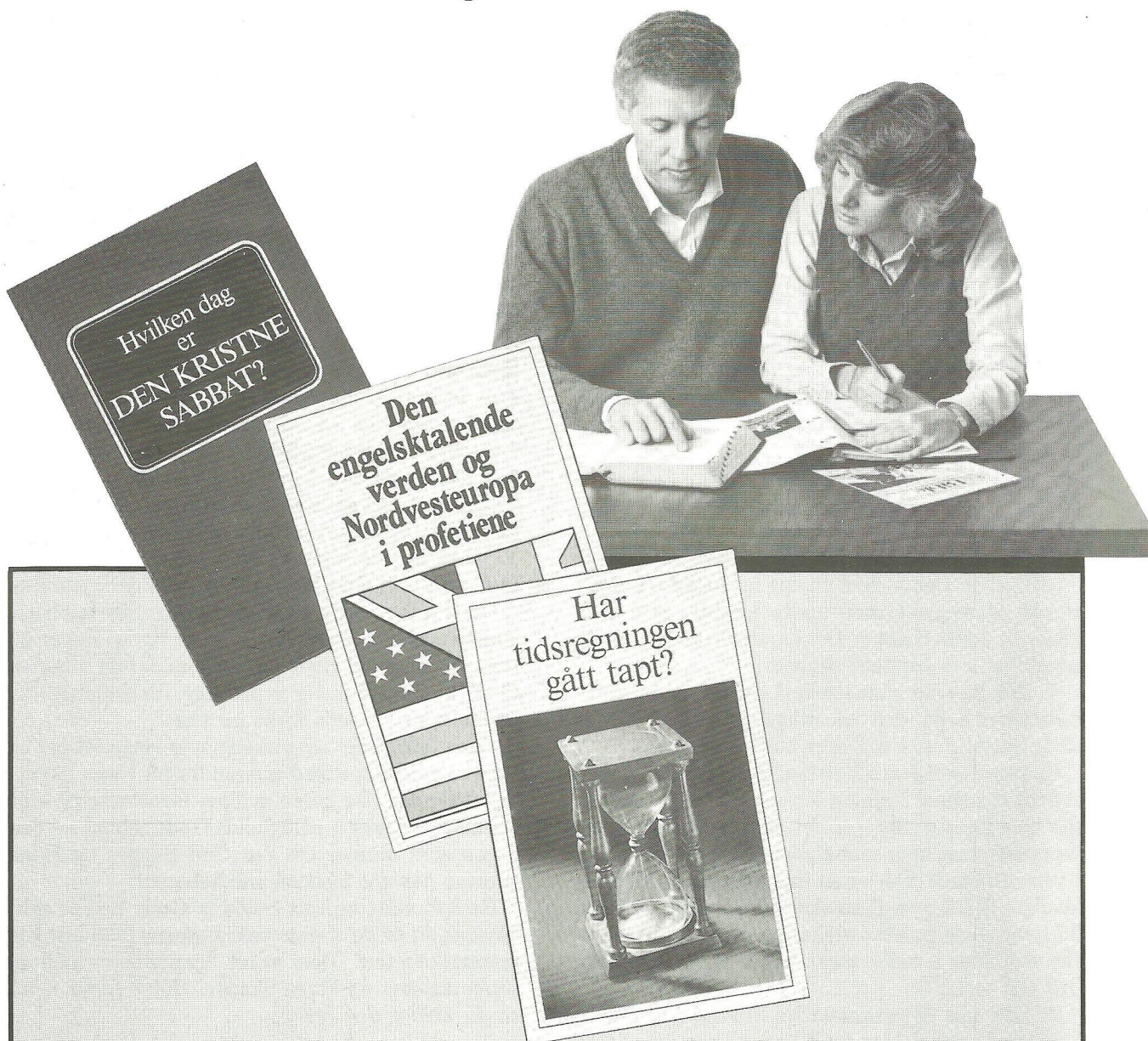
Guds folk av idag kommer til ukentlige sabbatsgudstjenester i Guds Verdensvide Kirke i over 50 land verden over! Hver sabbat kommer de sammen for å ta imot åndelig veiledning fra Bibelen slik presteskaper i Guds kirke gir den.

Guds folk *gleder seg* virkelig over Hans sabbat og trives i samvær med hverandre på Hans ukentlige helligdag. De lærer hvilken fornøyelse og *stor velsignelse* det er å helligholde Guds sabbat — den dagen som minner oss om Gud Skaper og Hans enorme *hensikt* med menneskeheten!

Rett forstått og rett holdt er Guds hellige sabbatsdag en av de største velsignelsene Gud har gitt menneskeheten. Den er et kjennetegn mellom sanne kristne og deres Skaper. «Kom [den] i hu, så du holder den hellig!»

Hvis du, etter at du er ferdig med dette studiet og har lest vårt gratishefte om den kristne hviledagen, har flere spørsmål om sabbaten eller hvordan man idag skal holde den, er du hjertelig velkommen til å ha en samtale om dette med en av Guds prester. Du må gjerne skrive eller ringe til vårt kontor nærmest deg for nærmere opplysninger om hvordan du kan få kontakt med en prest fra Guds Verdensvide Kirke i ditt område.

Tilleggslesestoff for denne leksjonen

Ovenstående litteratur har tilknytning til emnet i denne leksjonen. Den er som vanlig gratis og uten forpliktelser for mottakeren.

Skriv til vår adresse nærmest deg (se adresselisten på side 2). Angi den litteratur du ønsker på svarkortet som er vedlagt prøve nr 6.